

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

24 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena, Guzun Ion,

juducând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Tomița Mihail împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 27 februarie 2020, în cauza penală în privința lui

*Dascal Vladimir xxxxx, născut la
xxxxxxxxxx.*

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 30 septembrie 2019 pînă la 16 decembrie 2019;

Instanța de apel: 16 ianuarie 2020 pînă la 27 februarie 2020;

Instanța de recurs: 27 mai 2020 – 24 noiembrie 2020.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul sediul Central din 16 decembrie 2019, Dascal Vladimir a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin.(1) lit. a) Cod penal și în conformitate cu art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, i-a fost stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) luni, cu ispășirea pedepsei penale în penitenciar de tip semiînchis.

A fost respinsă solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatului ca fiind neîntemeiată.

A fost admisă în principiu acțiunea civilă înaintată de Grigoraș Rodica împotriva lui Dascal Vladimir, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

2. Pentru a se pronunța în cauza dată, în sensul enunțat, prima instanță a reținut că, Dascal Vladimir la 27 mai 2019, aproximativ ora 21:00, aflându-se la domiciliul comun cu concubina lui Grigoraș Rodica, amplasat în municipiul Cahul, strada xxxxxx apartamentul xxxx, în urma unui conflict iscat între ei, în mod intenționat i-a aplicat mai multe lovituri în regiunea

fetei cetățenei Grigoraș Rodica, cauzându-i în rezultat, conform raportului de expertiză judiciară nr. xxxx din 03 iulie 2019, vătămare corporală ușoară sub formă de traumă cranio-cerebrală închisă manifestată prin comoție cerebrală, echimoze pe față, echimoze pe ambele pavilioane auriculare, echimoze pe brațul stâng, echimoză pe cotul stâng.

Acțiunile lui Dascal Vladimir au fost calificate conform art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal „violența în familie, care constă în acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestă prin maltratarea, alte acțiuni violente, soldate cu vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății”.

Cauza penală a fost examinată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală în baza art.364¹ Cod de procedură penală.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

3.1 Avocatul Osadcenco Iulea în numele inculpatului Dascal Vladimir, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri, prin care față de Dascal Vladimir să fie aplicată o pedeapsă sub forma de munca neremunerată în folosul comunității, în limitele prevăzute de legea penală.

În motivarea apelului, avocatul Osadcenco Iulea în numele inculpatului Dascal Vladimir a indicat că:

- pedeapsa stabilită este prea aspră, fiind aplicată neîntemeiat, din care cauză sentința necesită a fi anulată;

- argumentul, precum că Dascal Vladimir anterior a fost condamnat pentru alte infracțiuni, din care cauză s-a ales anume pedeapsa sub forma de închisoare, nu poate fi întemeiată, deoarece el a fost condamnat pentru o altă categoria de infracțiuni, pedeapsa sub forma de muncă neremunerată anterior nu a fost aplicată față de Dascal V., ca instanța să poată ajunge la o concluzie, precum că aceasta forma de pedeapsa nu va influența asupra reeducării inculpatului;

- instanța nu a luat în calcul, că infracțiunea, prevăzută de art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, conform art. 16 Cod penal, face parte din categoria celor mai puțin grave, totodată inculpatul vina sa a recunoscut integral, a solicitat examinarea procesului în ordinea art. 364¹ Cod de procedură penală.

3.2 Procurorul în Procuratura raionului Cahul, Irina Bahnari, prin care a solicitat casarea sentinței în partea individualizării pedepsei penale contrar prevederilor legale și în partea expunerii cu privire la cheltuielile judiciare, rejudecarea cauzei penale conform ordinii stabilite pentru prima instanță, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care lui Dascal Vladimir,

recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) lit. a) din Codul penal, să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Încasarea din contul lui Dascal Vladimir în contul statului cheltuielile judiciare în sumă de 640 lei.

În motivarea cererii de apel procurorul a invocat următoarele argumente:

- cu toate că instanța de judecată corect a încadrat acțiunile inculpatului, la stabilirea pedepsei, nu a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute la art.75 din Codul penal,

- în cadrul cercetării judecătorești nu au fost stabilite careva motive care ar concluziona că nu este rațional ca inculpatul Dascal Vladimir să nu execute pedeapsa cu închisoarea prevăzută de lege și solicitată de acuzare pentru fapta săvârșită;

- consideră că, la caz acuzatorul găsește aplicabile prevederile art. 78 alin. (3) Cod penal;

- inculpatul nu se află la evidența medicului psihiatru și narcolog, nu dispune de date cu privire la dizabilitate, persoane la întreținere nu are, este caracterizat negativ, în stare de recidivă;

- aplicarea unei pedepse mai blânde nu va atinge scopul stabilit de lege, este întemeiată pe faptul că, inculpatul anterior a fost pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză. Pedeapsa aplicată anterior au fost sub formă de închisoare, însă după executarea integrală a acesteia Dascal Vladimir nu s-a corectat și într-o perioadă relativ scurtă de la eliberarea din instituțiile penitenciare, la 30 martie 2018, a comis iarăși o infracțiune intenționată. Consideră că, atingerea scopului de prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni de către Dascal Vladimir poate fi atins doar prin izolarea efectivă a acestuia de societate, adică prin aplicarea pedepsei sub formă de închisoare;

- pedeapsa stabilită lui Dascal Vladimir, sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) luni, pentru infracțiunea prevăzută de art. 201¹ alin. (1) lit. a) din Codul penal, este prea blândă și contrar prevederilor art.61 din Codul penal, nu-și va atinge scopul de corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui cât și din partea altor persoane;

- la soluționarea solicitării procurorului privind încasarea de la condamnat în beneficiul bugetului de stat a cheltuielilor judiciare în sumă de 640 lei compuse din cheltuieli pentru efectuarea raportului de constatare nr. xxxx din 06 iunie 2019 și pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr. xxxxxxxxxxxx din 03 iulie 2019, instanța incorect a

dat apreciere prevederilor art. 143 și art. 227 din Codul de procedură penală;

- un argument în plus ce combate totalmente aprecierea instanței că art.227 alin.(2) din Codul de procedură penală, nu prevede cheltuieli suportate la efectuarea expertizelor judiciare, sânt și prevederile art. 162 alin.(2) din Codul de procedură penală, conform cărora, valoarea obiectelor alterate, deteriorate sau pierdute în urma efectuării expertizei și a altor acțiuni legale se atribuie la cheltuielile judiciare. Dacă aceste obiecte au aparținut învinuitului, inculpatului sau persoanei civilmente responsabile, contravaloarea acestora nu se restituie. Dacă aceste obiecte au aparținut altor persoane, contravaloarea lor se restituie din bugetul de stat și poate fi încasată de la condamnat sau de la partea civilmente responsabilă. Aceste prevederi legale, privite în coroborare cu prevederile art.227 alin.(2) din Codul de procedură penală, indică expres că cheltuieli suportate la efectuarea expertizelor judiciare urmează a fi calificate ca cheltuieli judiciare;

- consideră că chiar și dacă instanța a considerat că cheltuielile legate de întocmirea raporturilor de constatare din 06 iunie 2019 și din 03 iulie 2019 nu urmează a fi suportate de Dascal Vladimir, acesta urma a-i elibera de plata cheltuielilor judiciare conform prevederilor alin.(3) al art.229 din Codul de procedură penală, motivând soluția dată, nu apreciind că art.227 alin.(2) din Codul de procedură penală, nu prevede cheltuieli suportate la efectuarea expertizelor judiciare;

- urmare a acțiunilor lui Dascal Vladimir, a fost necesară implicarea unui mecanism întreg compus din organul de urmărire penală, procuror, ofițeri de investigație, care au fost nevoiți să efectueze acțiuni de urmărire penală și speciale de investigație pentru a investiga faptele acestora, toate aceste acțiuni generând cheltuieli din partea statului, care în mod normal ar urma de a fi recuperate, suma de 640 lei constituind doar o mică parte din acele cheltuieli pe care Legea permite de a o restitui;

- nu este clar cum prima instanță a ajuns la concluzia că cererea acuzatorului de stat cu privire la încasarea sumei de 640 lei din contul condamnatului Dascal Vladimir în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată pentru efectuarea constatării medico-legale și expertizei medico-legale în sumă de 320 lei fiecare, urmează a fi respinsă ca nefondată;

- reieșind din cele expuse, consideră că pedeapsa aplicată lui Dascal Vladimir de către instanța de judecată este prea blîndă, datorită numărului și pericolului social sporit al infracțiunii comise de către inculpat, comportamentului și personalității acestuia.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 februarie 2020 au fost respinse ca nefondate apelurile declarate de avocatul Iulea Osadcenco în numele inculpatului Dascal Vladimir și de procurorul în Procuratura raionului Cahul, Irina Bahnari, menținută sentința fără modificări.

4.1 *Instanța de apel a statuat că:* prima instanță la individualizarea pedepsei penale, a luat în considerație caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, personalitatea celui vinovat, circumstanțele ce atenuază sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Instanța de apel a conchis că, la stabilirea pedepsei, de către prima instanță, sa ținut cont de faptul că, inculpatul a comis o infracțiune intenționată de categoria infracțiunilor mai puțin grave și reieșind din circumstanțele cauzei, personalitatea inculpatului, care se caracterizează negativ (f.d.41) anterior judecat: prin sentința Judecătoriei Cahul din 31 mai 2010, în baza art.187 alin.(2) lit. b),d),f), art.186 alin.(2) lit. b),c),d) Cod penal la 4 ani 3 luni închisoare, conform art.90 Cod penal, s-a suspendat condiționat pedeapsa pe un termen de probă 3 ani (f.d.105106); prin Încheierea judecătorului de instrucție din 29 ianuarie 2013 s-a dispus anularea condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, cu trimiterea condamnatului pentru executarea pedepsei neexecutate stabilite prin sentința Judecătoriei Cahul din 31 mai 2010, pe termenul pedepsei neexecutate de 4 ani, 3 luni închisoare în penitenciar de tip semiînchis; prin Încheierea Judecătoriei Cahul 25 noiembrie 2014 s-a computat durata aflării lui Dascal Vladimir în stare de arest preventiv de la 01 ianuarie 2014-23 iunie 2014 cu pedeapsa penală sub formă de patru ani, trei luni închisoare stabilită lui Dascal Vladimir prin sentința Judecătoriei Cahul din 31 mai 2010 (f.d.102-104).

Pedeapsa stabilită inculpatului Dascal Vladimir sub formă de 6 luni închisoare este pedeapsa corespunzătoare, echitabilă, nefiind cazul reducerii sau înăspririi acesteia. Astfel fiind considerate irelevante afirmațiile expuse de avocat în interesele inculpatului precum că, pedeapsa aplicată inculpatului este prea aspră, deoarece Dascal Vladimir a fost condamnat pentru alte infracțiuni.

Cât privește încasarea cheltuielilor judiciare în mărime de 640 lei, instanța de apel, pentru a elucida circumstanțele invocate de prima instanță în sentință referitor la cheltuielile judiciare, a făcut trimitere la prevederile art. 143 alin. (1) Cod de procedură penală, care prevede că expertiza se

dispune și se efectuează în mod obligatoriu pentru constatarea circumstanțelor enumerate în aliniatul nominalizat, inclusiv și în cazul când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză (art. 143 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală).

Instanța de apel a considerat necesar de a face trimitere și la prevederile alin. (2) art. 143 Cod de procedură penală, care stipulează că plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul bugetului de stat. Drept urmare celor invocate s-a conchis că, în cazurile când expertiza este dispusă de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată la solicitarea acuzatorului de stat, plățile necesare pentru efectuarea expertizei sunt achitate din contul mijloacelor bănești a bugetului de stat.

Pentru efectuarea raportul de constatare nr.xxx din 06 iunie 2019 la suma de 448 lei, raport de expertiză judiciară nr.xxxx din 03 iulie 2019 la suma de 320 lei, au fost dispuse de către organul de urmărire penală în vederea acumulării probelor care confirmă vinovăția inculpatului, fiind acțiune procesuală ce ține de administrarea probatoriului în vederea posibilității formulării învinuirii și atragerea persoanei la răspundere penală, acțiune care este pusă în sarcina părții acuzării.

5. *Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Tomița Mihail, prin care invocând incidența pct. 6, 10 a dispozițiilor art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei, și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de instanța de recurs.*

5.1 *În susținerea recursului procurorul a invocat că:*

- consideră că decizia în latura penală, în partea stabilirii pedepsei și respingerea solicitării procurorului privitor la încasarea din contul inculpatului Dascal Vladimir în contul statului a cheltuielilor de judecată în sumă de 640 lei, este neîntemeiată și pasibilă casării;

- nu este de acord cu concluzia instanței de apel și consideră pedeapsa penală stabilită lui Dascal Vladimir, prea blîndă și nu corespunde principiului individualizării pedepsei penale din următoarele motive;

- instanța de apel nu a ținut cont de faptul, că pedeapsa penală este o măsură de constrângere și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, făcând trimitere a prevederile art. 7, art.75, art.61 Cod penal;

- consideră că în cauza respectivă sunt aplicabile prevederile art.78 alin.(3) Cod penal, conform cărora, în cazul în care există circumstanțe agravante se poate aplica pedeapsa maximă prevăzută la articolul corespunzător din partea specială a prezentului cod;

- comportamentul inculpatului după comiterea infracțiunii, și anume că, chiar dacă inculpatul a recunoscut faptele imputate în rechizitoriu și a solicitat examinarea cauzei în procedura simplificată în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale (potrivit art.364¹ Cod de procedură penală), circumstanțele date nu demonstrează că inculpatul întra-devăr a conștientizat gravitatea infracțiunilor săvârșite și s-a pornit pe calea corijării. Or, inculpatul Dascal Vladimir după executarea integrală pedepsei cu închisoare, nu s-a corectat și într-o perioadă relativ scurtă de la eliberarea din locul de detenție, iarăși a comis o infracțiune intenționată;

- consideră neîntemeiată și soluția instanței de apel de a respinge cerința privitor la încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatului Dascal Vladimir în beneficiul statului în sumă de 640 lei;

- instanța de apel, odată ce a dispus respingerea cererii procurorului încasării de la inculpatul sumei de 640 lei cu titlu de cheltuieli judiciare, nu a dispus trecerea acestora în contul statului, astfel, rezultă că nu dispunem de o dispoziție referitoare la repartizarea cheltuielilor judiciare, așa cum se cere prin prevederile art.397 pct.5) și art.416 Cod de procedură penală;

- instanța de apel, în speță noastră, nu a soluționat corect chestiunea legată cu cheltuieli judiciare;

- consideră că este necesar schimbarea atitudinii vizavi de instituția procesuală - cheltuielile judiciare și restituirea acestora făcând trimitere la practica judiciară privind recuperarea cheltuielilor de judecată suportate de stat care a fost până în prezent.

6. Judecând recursul ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit conchide că, acesta urmează a fi respins ca inadmisibil, din următoarele considerente.

Conform art.435 alin.(1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, adoptând soluția respectivă în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat).

Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Din textul recursului declarat, Colegiul penal constată că procuror invocă temeiurile pentru declararea recursului prevăzute la art.427 alin.(1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, în sensul că *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Analizând argumentele recurentului prin prisma temeiurilor de drept invocate, Colegiul penal lărgit conchide, că acestea sunt nefondate și urmează a fi respinse din considerentele descrise în continuare.

Cu referire la temeiul invocat de către recurent precum că *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*, Colegiul penal menționează că este unul declarativ, deoarece din materialele cauzei și textul deciziei atacate rezultă că, pentru pronunțarea deciziei, instanța de apel și-a motivat corect soluția bazându-se pe cumulul de probe administrat la cauza penală, examinate și cercetate în prima instanță, cercetate suplimentar și verificate în instanța de apel, apreciate prin prisma art.101 Cod de procedură. Temeiuri de a pune la îndoială legalitatea și veridicitatea acestor probe și argumente, nu s-au stabilit în instanța de recurs.

Instanța de recurs consideră că, temeiul de casare invocat, nu este incident în cauza dată, iar instanța de apel și-a motivat decizia, în conformitate cu prevederile art.417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, care cuprinde temeiurile de fapt și de drept ce au dus la respingerea apelului.

Verificând alegațiile recurentului, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal conchide că, acestea nu coroborează cu materialele cauzei și sunt invocate neîntemeiat de titular, reieșind din raționamentele ce urmează.

Autorul recursului consideră că, instanța de apel eronat a respins solicitarea acuzării de a dispune încasarea de la inculpatul Dascal Vladimir în bugetul statului a cheltuielilor judiciare în sumă de 640 lei, cheltuieli suportate în urma efectuării expertizelor.

Analizând decizia contestată în raport cu argumentele recursului, prin care a fost invocat dezacordul recurentului cu soluția primei instanțe de respingere a cererii acuzatorului de stat privind încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului, a cheltuielilor judiciare, soluție ce a fost menținută de instanța de apel, Colegiul penal lărgit reține că instanțele de judecată la acest capitol au adoptat soluția, respingând întemeiat cererea procurorului.

Colegiul penal lărgit, consideră că în acord cu cele stipulate de legea procesuală penală, în cauza deferită judecării instanța de apel a exercitat în deplină măsură aceste atribuții legale reglementate de legislator, corect interpretând și aplicând prevederile art. 227-229 Cod de procedură penală și indicând motivele corespunzătoare, ce au dus la menținerea sentinței.

Or, potrivit art. 229 alin. (2) Cod de procedură penală, încasarea cheltuielilor de efectuare a expertizei este un drept discreționar al instanței. Prin urmare, prevederile legale ce reglementează acest aspect acordă posibilitatea instanțelor de judecată de a analiza și soluționa în fiecare caz concret chestiunea privind stabilirea subiectului pentru compensarea cheltuielilor judiciare.

Colegiul penal lărgit ține să remarce că, pornind de la relevanțele art. 229 alin. (3), Cod de procedură penală, instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.

Astfel, Colegiul penal lărgit reține că, procurorul în recursul ordinar nu a adus probe despre starea materială a inculpatului și despre faptul dacă inculpatul deține careva bunuri mobile sau imobile și nu s-a demonstrat că veniturile inculpatului îi permite acestuia să acopere aceste cheltuieli, or această circumstanță din art. 229 alin. (3) Cod de procedură penală, trebuie luată în considerare la dispunerea încasării din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare în sumă de 640lei.

Totodată, Colegiul penal lărgit atestă că în recursul procurorului nu se invocă careva probe care ar combate eliberarea de plată a cheltuielilor judiciare a inculpatului conform prevederilor art. 229 alin. (3) Cod de procedură penală, cu indicarea stării materiale a inculpatului.

Reieșind din aceste motive, Colegiul penal lărgit, consideră necesar a respinge ca inadmisibilă solicitarea procurorului cu privire la încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatului Dascal Vladimir, menținând soluția din decizia instanței de apel în această parte.

În această ordine de idei, instanța de recurs ordinar susține poziția instanței de apel care a respins ca fiind neîntemeiată solicitarea procurorului cu privire la încasarea din contul inculpatului în bugetul statului a cheltuielilor judiciare în sumă de 640lei, cheltuieli suportate în urma efectuării expertizelor.

Cu referire la temeiul invocat de către recurent precum că, *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*, instanța de recurs

verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (pct. 5.1 din decizie), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor atacate, inclusiv cele reproduse în pct. 2., 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel, legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei *în latura pedepsei aplicate inculpatului*, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținând corect cont de prevederile art. 7, 61, 75, Cod penal, 364¹ Cod de procedură penală, conform cărora la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În consecutivitatea enunțată, instanța de apel just a concluzionat că, la stabilirea pedepsei, prima instanță, a ținut cont de faptul că, inculpatul a comis o infracțiune intenționată de categoria infracțiunilor mai puțin grave și reieșind din circumstanțele cauzei, personalitatea inculpatului, care se caracterizează negativ (f.d.41) anterior judecat: prin sentința Judecătorei Cahul din 31 mai 2010, în baza art.187 alin.(2) lit. b),d),f), art.186 alin.(2) lit. b),c),d) Cod penal la 4 ani 3 luni închisoare, conform art.90 Cod penal, s-a suspendat condiționat pedeapsa pe un termen de probă 3 ani (f.d.105106); prin Încheierea judecătorului de instrucție din 29 ianuarie 2013 s-a dispus anularea condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, cu trimiterea condamnatului pentru executarea pedepsei neexecutate stabilite prin sentința Judecătorei Cahul din 31 mai 2010, pe termenul pedepsei neexecutate de 4 ani, 3 luni

închisoare în penitenciar de tip semiînchis; prin Încheierea Judecătorei Cahul 25 noiembrie 2014 s-a computat durata aflării lui Dascal Vladimir în stare de arest preventiv de la 01 ianuarie 2014-23 iunie 2014 cu pedeapsa penală sub formă de patru ani, trei luni închisoare stabilită lui Dascal Vladimir prin sentința Judecătorei Cahul din 31 mai 2010 (f.d.102-104). Pedeapsa stabilită inculpatului Dascal Vladimir sub formă de 6 luni închisoare este pedeapsa corespunzătoare, echitabilă, nefiind cazul reducerii sau înăspririi acesteia.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale (pct. 2., 4. din decizie).

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5.1 din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele au apreciat probele și circumstanțele cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului.

Pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Instanța de recurs notează și faptul că, din analiza deciziei recurate a stabilit că erorile de drept invocate în recursul procurorului nu și-au găsit confirmare, dat fiind faptul că, argumentele indicate, în esență au fost abordate în decizia instanței de apel, care la examinarea cauzei a respectat prevederile art.414 alin.(1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată *s-a pronunțat asupra tuturor aspectelor ce țin de individualizarea pedepsei*, hotărârea emisă cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția, motivare pe care instanța de recurs ordinar o însușește integral reieșind din temeinicia acesteia, acțiune ce este conformă practicii CtEDO, expuse inclusiv în pct.37 a hotărârii Albert c. România din 16.02.2010.

Mai mult, motivele invocate în recursul nominalizat au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens, iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare,

conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

În consecință, Colegiul penal lărgit nu a constatat prezența erorilor de drept invocate în recurs de către procuror, care ar fi afectat hotărârea atacată, deoarece instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate în recursul ordinar vizat, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, iar recursul ordinar declarat urmează a fi respins ca inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Se respinge ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Tomița Mihail împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 27 februarie 2020, în cauza penală în privința lui *Dasca Vladimир xxxxxx*.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 24 decembrie 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Guzun Ion